

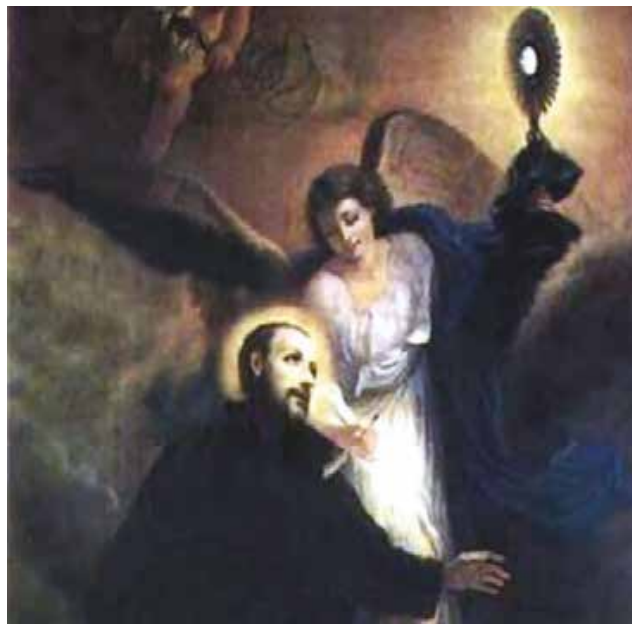
Cudowne serce z wyrytymi słowami Psalmu 69

ŚWIĘTY FRANCISZEK CARACCILO

WŁOCHY, 1563- 1608

Święty Franciszek Caracciolo ustanowił pobożną praktykę wieczystej Adoracji Przenajświętszego Sakramentu

Dnia 7 czerwca 1608 roku w Agnone, malutkiej miejscowości w regionie Molise, trzy dni wcześniej, po nagłej i krótkiej chorobie, zmarł Franciszek Caracciolo, założyciel Zakonu Kanoników Regularnych Mniejszych. Franciszek miał zaledwie 44 lata, lecz był mocno doświadczony przez trudy życia, które upłynęło mu na intensywnej pracy duszpasterskiej i długich nocnych modlitwach, które odmawiał, leżąc na posadzce i adorując Przenajświętszy Sakrament. Podjęto decyzję o przeniesieniu jego ciała do Neapolu, by tam go pochować. W tym celu konieczne było usunięcie wnętrzności. Wielkie zdziwienie pojawiło się na twarzach obecnych osób, gdy odkryto, że serce zmarłego miało żywy czerwony kolor i tryskała z niego świeża krew,

mimo ogromnych upałów, jakie panowały w tym czasie. Zdziwienie zmieniło się szybko w ogromną radość: na sercu pojawiły się wyryte słowa Psalmu 69: «Zelus domus tuae comedit me» [A ja cierpieć nie mogę, kiedy lud przeklęty Lekce uważa Twój zakon święty]. Cudowne serce zostało zamknięte w naczyniu i schowane w nieznanym miejscu w kościele Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny w Agnone, gdzie pozostaje ukryty od czterech wieków.